

[L. Rasmussen.]

Saa vaagnede pludselig de Konservative til Forstaaelse: vi har jo nogle Livs-sager, lad os faa Mappen „naturlig Ubemærkethed“ frem, dér ligger Militærspørgs-maalet, aktiv Handelspolitik og forskellige andre Sager; op med dem — og saa blev de Forgrundsfigurer, saa kom man pludselig i Tanker om, at de skulde frem.

Naar de Konservative, efter at de den 8. Januar i Aar fik at vide, at der skal bruges aarligt 8,6 Mill. Kr., hvis vi om 10 Aar vil have den Flaade, vi skal have, ikke i Finansudvalget saa meget som har søgt at faa et Samraad med Ministeren, ikke har prøvet paa ved Ændringsforslag at faa Flaadens Nybygningskonto forhøjet, ikke har rørt sig til det allerringeste, saa kan enhver forstaa, at denne Sag har ligget i Mappen „naturlig Ubemærkethed“, og dér laa den lige til Landstingsvalget.

Saa kom det ud af Mappen, og nu skal det bruges, og derfor tvivler jeg ikke om, at naar jeg nu er færdig, og det ærede Medlem Hr. Parkov i Dag eller i Morgen faar Ordet, saa vil han i højtidelige Vendinger erklære, at Forsvarssagen er de Konservatives dyreste Livssag; og naar der er gaaet 14 Dage eller saa, vil det ærede Medlem Hr. Drachmann staa op og i lige saa højtidelige Vendinger forsikre, at aktiv Handelspolitik og ja, hvorledes er det nu, den nye Vending, der er kommet til, lyder: Skat paa udenlandske Varer — det hedder ikke mere Told, nej, Skat paa udenlandske Varer lyder pænere — er de Konservatives Livssag.

Altsaa, Skat paa udenlandske Varer, aktiv Handelspolitik og Militærspørgsmaal er nu fremme paa Dagsordenen. Og naar vi saa kommer op i al den Højtidelighed fra konservativ Side, saa er det ikke bare Socialdemokrater, Radikale og Venstre, der smiler, men saa smiler de konservative Vælgere ude omkring i Landet, og saa siger de ligesom Præsten: Græder ikke Børnlille, det turde være Løgn alt sammen, det er blot noget, man skal bruge i Øjeblikket, fordi man er inde i en Situation, hvor man mener, det kan gøre sig bedst; nu har vi omtrent presset Venstre for, hvad vi kan faa ud af dem med Hensyn til Skattelove, Aktieselskabslov og Bank-

lov, og saa maa vi prøve, om vi ikke kan faa en ny Militærhistorie.

Jeg tror, de Konservative under denne Agitation vil forstaa, at de har forpasset Tiden. Jeg tror ikke, det vil lykkes dem, skønt de har mange Aars Øvelse, at komme op i de gamle Højder, thi i Dag er Stillingen ændret, i Dag er det dem, der i Kraft af deres tidligere Ord og Handlinger staar som de angrebne, og os, der staar som de angribende.

Hvis de har troet en Smule paa, hvad de har sagt fra begge Sider, er den Politik, de har ført siden 1922, fuldkommen ufor-svarlig, og det vil Vælgerne kunne forstaa. Og naar de Konservative truer med Valg til Foraaret, saa kan jeg berolige Regeringen, den kan være ganske tryk, saadant noget siger man, og man vil larme, og man vil hyle, og det er ikke umuligt, at den nye Formand for det konservative Folkeparti kan stramme sig op til — hvad han nødig gør — at staa op og fortælle, at nu er de færdige, nu opsiger de Venstre Huldskab og Troskab; men naar der saa er gaaet nogle Timer, saa siger han: Ja, naar I forstaa det paa den Maade, saa betyder det ikke noget.

Og en skønne Dag vil man fra konservativ Side forstaa det, man saa godt har forstaaet hidtil: Vil du med, saa hæng paa! Vil man have noget udrettet fra konservativ Side, har man at fylke sig under Høvdingens Fane og rette sig efter de Befalinger, der gives fra Naadigherren. Det er de Konservatives Skæbne, takket være den Maade, hvorpaa de har ladet Ord og Handlinger staa i skærende Modsætning til hinanden.

Jeg skal nu vende mig fra de Konservative og atter gaa tilbage til Venstre, fordi jeg ved, at mellem det konservative Folkeparti og Socialdemokratiet er en Overenskomst om Militærordningen umulig. (Hør!). Jeg hører, der bliver sagt Hør, og jeg synes ogsaa, det vilde være en Del kompromitterende, om det skulde lykkes os Socialdemokrater at faa en Overenskomst med de Konservative. Jeg er da glad, der er et Punkt, hvor vi er enige.

Vi er altsaa parate til at gaa ind til en fordomsfri Forhandling om Militærordningen herhjemme, men vi har som vort